

Jaarverslag bezwarencommissie

Verslagjaar 2016

provincie **HOLLAND**
ZUID

Vastgesteld: 22 maart 2017

Inhoud

Samenvatting	3
Inleiding	4
1. Commissie	
1.1 Taak	5
1.2 Samenstelling	6
1.3 Het bezwarenssecretariaat	8
2. Bezwaarschriften en adviezen	
2.1 Aantallen	10
2.2 Conclusies van de adviezen	12
2.3 Contraire besluiten	16
2.4 Rechtspositionele bezwaarschriften	19
2.5 Termijnen	20
3. Leeraspecten	
3.1 Inleiding	22
3.2 Reacties van GS op de aanbevelingen uit 2015	22
3.3 Aanbeveling	25
Bijlagen	
Introductie analyse rechterlijke uitspraken 2016	26
Analyse finale rechterlijke uitspraken 2016	28

Samenvatting

De bezwarencommissie komt tot de volgende conclusies en aanbevelingen.

Conclusies

1. In 2016 zijn 121 adviezen uitgebracht. Dat zijn er 119 minder dan in 2015.
2. In 78% van de gevallen zijn de adviezen binnen de twaalf weken termijn uitgebracht en in 22% van de gevallen buiten die termijn. Dit is inclusief 26 Natuurbeschermingswet (Nbw) -bezwaren, waarin het door externe omstandigheden niet mogelijk was om aan de adviestertermijn te voldoen, zie paragraaf 2.1 Aantallen. Zonder deze zaken is het percentage adviezen binnen twaalf weken 97%. Ter vergelijking: in 2015 was het percentage adviezen binnen twaalf weken 80%. De gemiddelde adviestertermijn bedroeg in 2016 twaalf weken en zonder de Nbw-bezwaren acht weken. Ter vergelijking: in 2015 was het gemiddelde elf weken.

Aanbeveling

De bezwarencommissie beveelt aan om in elke zaak zowel bij de besluitvorming als in de motivering steeds mede aan de *bijzonderheden* van dat *concrete* geval zorgvuldig aandacht te schenken.

Inleiding

De commissie van advies voor de behandeling van bezwaarschriften van de provincie Zuid-Holland (verder: “commissie”) biedt u hierbij haar jaarverslag over 2016 aan.

Artikel 8 van het ‘Reglement behandeling bezwaarschriften Zuid-Holland 2014’ verplicht de commissie jaarlijks vóór 1 juli verslag van haar werkzaamheden aan Gedeputeerde Staten uit te brengen. Daarmee verschaft de commissie inzicht in de aard en omvang van haar werkzaamheden en in de wijze waarop zij haar taak uitoefent.

De commissie beperkt zich tot een verslag van haar eigen werkzaamheden, dat wil zeggen over de door haar uitgebrachte adviezen en de direct daaraan gerelateerde aspecten.

Dit jaarverslag bestrijkt de periode 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016.

In dit jaarverslag wordt aandacht besteed aan het aantal adviezen van de commissie, de conclusies van de adviezen (dienen de bezwaren niet-ontvankelijk respectievelijk ongegrond te worden verklaard, dan wel dient het bestreden besluit te worden herroepen of gewijzigd), de termijnen waarbinnen is geadviseerd en het aantal keren dat Gedeputeerde Staten bij besluit op bezwaar van de adviezen zijn afgeweken en de gronden waarop zij zijn afgeweken. Daarnaast wordt ook ingegaan op leeraspecten van de door de commissie behandelde zaken. De samenvatting bevat de algemene conclusies en een aanbeveling.

1. Commissie

1.1 Taak

De commissie heeft de taak advies uit te brengen over bezwaarschriften tegen besluiten van Gedeputeerde Staten. Op verzoek adviseert de commissie ook over bezwaarschriften tegen besluiten van Provinciale Staten en de commissaris van de Koning.

De commissie komt tot haar advies door de op het bezwaarschrift betrekking hebbende stukken te bestuderen en de bezwaarmaker(s), verweerder en derdenbelanghebbenden tijdens een zitting te horen.

Artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht verplicht het bestuursorgaan, als tegen zijn besluit bezwaar is gemaakt, op de grondslag van het bezwaar zijn besluit volledig te heroverwegen. De beoordeling in de bezwarenprocedure mag dus niet zoals in een rechterlijke procedure beperkt blijven tot een toetsing van de rechtmatigheid van het besluit, maar dient binnen de grenzen van de wet een volledig nieuwe afweging van belangen te omvatten. Dat kan gunstig zijn voor de bezwaarmaker, maar kan ook betekenen dat het bestuursorgaan aanleiding ziet eventuele gebreken in de totstandkoming of inhoud van het besluit, waartegen bezwaar is gemaakt, te herstellen (b.v. zorgvuldigheidsgebreken of motiveringsgebreken).

Het advies van de commissie kan dus mede inhouden op welke wijze de geconstateerde gebreken kunnen worden hersteld of dat de belangen anders afgewogen moeten worden en dat het besluit dient te worden herroepen of gewijzigd.

Bij het besluit op bezwaar moeten nieuwe informatie en gewijzigde omstandigheden steeds worden meegewogen. Hetzelfde geldt uiteraard voor het advies van de commissie. De commissie is afhankelijk van volledige en tijdige informatie-

voorziening door het bestuursorgaan zodat partijen hierop tegenover de commissie kunnen reageren. Daarom dient het bestuursorgaan in het verweerschrift en tijdens de hoorzitting van de commissie ook op nieuwe informatie en gewijzigde omstandigheden in te gaan. Het is nodig om de commissie goed en tijdig te informeren, zodat partijen hierop tegenover de commissie kunnen reageren.

De commissie ziet het mede als haar taak op de zitting te bevorderen dat bij partijen over en weer meer begrip voor elkaars standpunten ontstaat en dat partijen mogelijk tot nadere afspraken of zelfs alsnog tot overeenstemming komen. De commissie adviseert niet over bezwaarschriften tegen provinciale belastingen of heffingen.

1.2 Samenstelling

De commissie is onderverdeeld in een algemene kamer en een rechtspositionele kamer. De hoorzittingen vinden altijd plaats op een donderdagmiddag.

De algemene kamer houdt elke week een hoorzitting, de rechtspositionele kamer om de week.

Gedeputeerde Staten hebben het aantal leden van de commissie bepaald op 19 leden, waarvan zes zitting hebben in de rechtspositionele kamer. De leden worden door Gedeputeerde Staten benoemd via een open sollicitatieprocedure, met dien verstande dat zij de helft van de leden van de rechtspositionele kamer op voordracht van de verenigingen van ambtenaren benoemen. De commissie heeft een voorzitter en vier plaatsvervangend voorzitters. De commissie komt twee maal per jaar in plenaire vergadering bijeen voor het bespreken van diverse gemeenschappelijke aangelegenheden.

Gedurende het verslagjaar 2016 was de samenstelling van de commissie als volgt:

Voorzitter:	de heer J.H. van Kreveld
Plv. voorzitter:	mevrouw A.J.A. de Bie (algemene kamer) de heer O.A. Dijkstra (algemene kamer) de heer K.F.A.M. Weijling (rechtspositionele kamer) mevrouw J.M.M. van Popering-van der Stokker (rechtspositionele kamer)
Leden:	de heer R.T.J. Bouwman (algemene kamer) de heer J. Brouwer (algemene kamer) mevrouw R. van Heusden (algemene kamer) de heer R.A.J. de Jong (algemene kamer) mevrouw S. Jurkovich (rechtspositionele kamer) mevrouw J. Klerks (rechtspositionele kamer) mevrouw M. Klooswijk (algemene kamer) mevrouw M.D.A. Molenaars (algemene kamer) mevrouw L. Schouwenaars (algemene kamer) de heer J.J. Slump (algemene kamer) de heer H.J.A. Steijger (rechtspositionele kamer) de heer M. Stremler (algemene kamer) mevrouw I.H.M. van der Voort (rechtspositionele kamer) de heer B.J.W. Walraven (algemene kamer)

1.3 Het bezwarenssecretariaat

Gedeputeerde Staten voegen aan de commissie één secretaris en één of meer plaatsvervangend secretarissen toe. Het secretariaat ondersteunt de commissie in haar werkzaamheden. Die ondersteuning bestaat uit het toetsen van bezwaarschriften aan de vereisten van de Algemene wet bestuursrecht, het samenstellen van dossiers, het organiseren van hoorzittingen, het verzorgen van contacten en het voeren van correspondentie met partijen, het opstellen van verslagen van de hoorzittingen, het adviseren in de raadkamer en het opstellen van conceptadviezen.

Het secretariaat van de commissie is als onderdeel van het cluster Rechtsbescherming geïntegreerd binnen het bureau Kaderstelling & Controle van de afdeling Financiële en Juridische Zaken. Hiermee is tot uitdrukking gebracht dat voor het secretariaat van de commissie een taak is weggelegd op het gebied van 'juridische control'. Het secretariaat kan vanuit deze positie, in samenwerking met het cluster Juridisch Beleid en het cluster Administratieve Organisatie & Interne Controle van het bureau Kaderstelling & Controle, verbeteringen aandragen voor de uitvoering van provinciale taken, beleid- en regelgeving en de processen van de provinciale overheid.

Gedurende het verslagjaar hebben de volgende personen de functie van (plaatsvervangend) secretaris bekleed:

Secretaris:	mevrouw M.J. Nieland-Stegers
Plaatsvervangend secretarissen:	de heer J.J. Broekhuijzen mevrouw E.M. Eveleens de heer R. van Drunen de heer E.P.M. Gabriëls mevrouw S. van Kaam de heer I.A. Nanhekhan (tot 1 april 2016) de heer P. Posthumus (vanaf 1 oktober 2016) mevrouw D.C.H.M. Stevens (vanaf 1 april 2016)

De (plaatsvervangend) secretarissen werden in hun werk in 2016 ondersteund door mevrouw S. Banarsi, mevrouw A.T. Zandee-Postmaa en mevrouw H.C.F. Pijzel, in de functie van juridisch ondersteuner.

2. Bezwaarschriften en adviezen

2.1 Aantallen

In 2016 is het totale aantal ingekomen bezwaren 225. In 2015 waren dat er 262. Tot de 225 ingekomen bezwaarschriften behoren 26 onderling samenhangende bezwaarschriften op grond van de Natuurbeschermingswet (Nbw). In deze zaken had de rechter 26 beslissingen op bezwaar van Gedeputeerde Staten van de provincie Utrecht vernietigd, waarna de zaken – omdat inmiddels bij wet de bevoegdheidsverdeling was aangepast - bij de provincie Zuid-Holland terecht kwamen. Alle afzonderlijke gevallen moesten (opnieuw) worden doorgerekend en beoordeeld, rekening houdend met nieuwe wetgeving zonder duidelijk overgangsrecht en er moest met veel partijen contact worden gezocht en overeenstemming worden bereikt. Onder meer door deze uitzonderlijke omstandigheden is in geen van de 26 gevallen de adviestermijn gehaald. Omdat de behaalde score in deze zaken het totaalbeeld vertekent, worden deze bezwaarschriften steeds óók apart genoemd (Nbw-bezwaren).

Begin 2016 waren er nog 57 eerder ingediende bezwaarschriften waarover de commissie nog niet had geadviseerd. Dat betekent dat in 2016 in totaal 282 bezwaarschriften bij de commissie in behandeling waren.

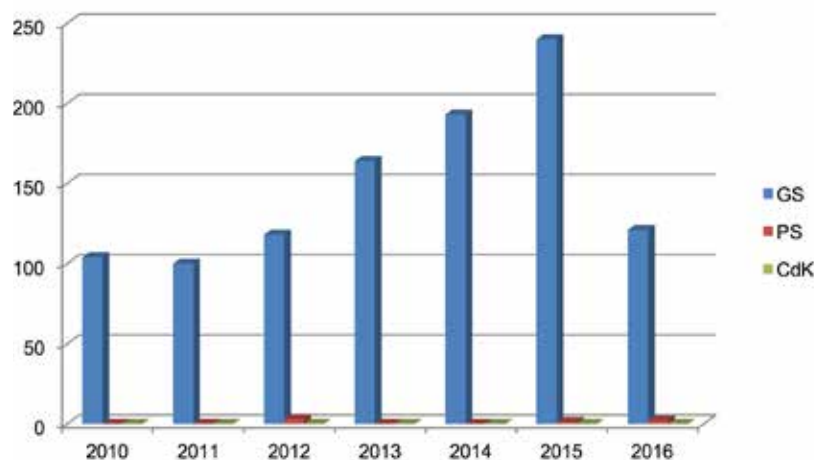
Het secretariaat onderzoekt of een bezwaarschrift moet worden doorgezonden naar een andere instantie. 12 bezwaarschriften zijn doorgezonden.

Een belangrijke taak van het secretariaat is om te onderzoeken of de bezwaren op andere wijze, dus zonder advies van de commissie, kunnen worden opgelost (bijvoorbeeld door aanpassing van het besluit of via informeel gesprek).

91 bezwaarschriften zijn ingetrokken. De aanleiding van de intrekking wordt, indien bekend, geregistreerd. 21 bezwaarschriften zijn ingetrokken na wijziging of intrekking van het bestreden besluit. Informeel overleg met de vakafdeling, al dan niet georganiseerd door medewerkers van het cluster rechtsbescherming, was 37 maal reden voor de intrekking van een bezwaarschrift; in 9 van die zaken was het besluit na het overleg ingetrokken of gewijzigd. In 33 gevallen is de reden van de intrekking van het bezwaarschrift niet bekend.

Bovenstaande leidde er in 2016 toe, dat de commissie over 103 bezwaarschriften geen advies hoefde uit te brengen.

Aantal adviezen

Toelichting

Sinds 2010/2011 is het aantal adviezen gestegen. In 2016 bracht de commissie 121 adviezen over bezwaarschriften uit. Ter vergelijking: in 2015 was het aantal uitgebrachte adviezen 240 en in 2014 was dit aantal 193. Geconcludeerd kan worden dat ten opzichte van 2015 het aantal uitgebrachte adviezen aanzienlijk is gedaald. Dit komt onder meer doordat er minder bezwaarschriften zijn ingediend

in 2016 en dat er nog 57 eerder ingediende bezwaarschriften moesten worden behandeld. Ter vergelijking: in 2015 moesten nog 204 eerder ingediende bezwaarschriften worden behandeld en waren tegen eenzelfde besluit 52 bezwaarschriften ingediend.

Tot slot waren er in 2016 relatief meer zaken waarover de commissie geen advies hoefde uit te brengen omdat in die zaken het bezwaarschrift was doorgezonden of ingetrokken, namelijk 37% in vergelijking met 28% in 2015.

In 2016 hebben Provinciale Staten twee bezwaarschriften voor advies voorgelegd aan de bezwarencommissie. De commissie heeft daarover ook in 2016 advies uitgebracht. In 2015 is aan de commissie één bezwaarschrift tegen een besluit van Provinciale Staten om advies voorgelegd. Zowel in 2015 als in 2016 heeft de commissaris van de Koning geen bezwaarschriften ter advisering aan de commissie voorgelegd.

2.2 Conclusies van de adviezen

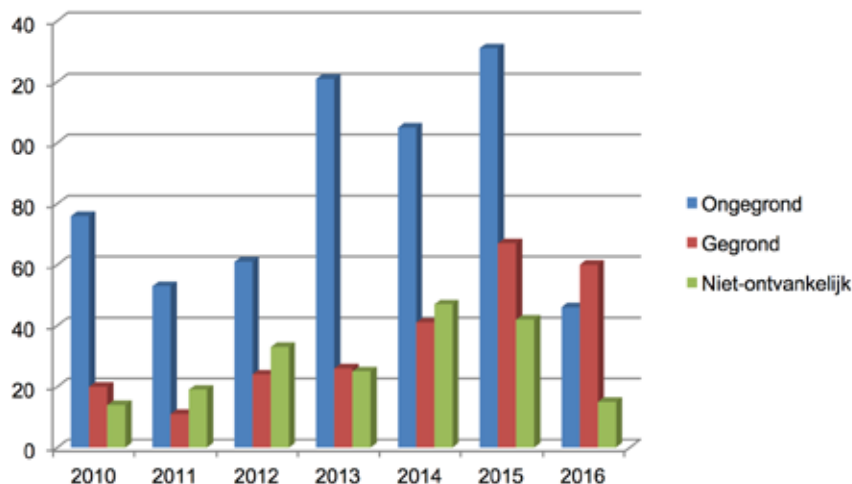
In 2016 waren in totaal 282 bezwaarschriften bij de commissie in behandeling. 91 bezwaarschriften zijn ingetrokken en 12 zijn ter behandeling doorgezonden naar een andere instantie. Er zijn 121 adviezen uitgebracht. De overige 58 zaken waren op 31 december 2016 nog bij de commissie in behandeling.

Op verzoek van Provinciale Staten is onderstaande tabel opgenomen waarin per categorie bezwaarschriften staat vermeld hoeveel adviezen er zijn uitgebracht in 2016 en of geadviseerd is om het bezwaar ongegrond, gegrond of niet-ontvankelijk te verklaren.

Zaken per categorie (tussen haakjes betreft aantal in 2015)	Aantal	Ongegrond	Geground	Niet-ontvankelijk
A. Rechtspositioneel	12 (32)	6 (22)	4 (4)	2 (6)
B. Handhavingsbesluiten (HH) totaal	12 (24)	8 (11)	4 (10)	0 (3)
<i>HH Dienst Beheer Infrastructuur</i>	0 (2)	0 (0)	0 (2)	0 (0)
<i>HH DCMR Milieudienst Rijnmond</i>	4 (12)	4 (8)	0 (3)	0 (1)
<i>HH Omgevingsdienst Haaglanden</i>	3 (2)	1 (2)	2 (0)	0 (0)
<i>HH Omgevingsdienst Midden-Holland</i>	2 (1)	1 (0)	1 (0)	0 (1)
<i>HH Omgevingsdienst West-Holland</i>	0 (4)	0 (1)	0 (3)	0 (0)
<i>HH Omgevingsdienst Zuid Holland-Zuid</i>	3 (3)	2 (0)	1 (2)	0 (1)
C. Vergunningen (VV) totaal	74 (163)	22 (84)	44 (48)	8 (31)
<i>VV Dienst Beheer Infrastructuur</i>	13 (36)	5 (16)	6 (13)	2 (7)
<i>VV DCMR Milieudienst Rijnmond</i>	1 (2)	1 (2)	0 (0)	0 (0)
<i>VV Omgevingsdienst Haaglanden</i>	52 (56)	9 (16)	38 (24)	5 (16)
<i>VV Omgevingsdienst Midden-Holland</i>	1 (16)	1 (0)	0 (11)	0 (5)
<i>VV Omgevingsdienst West-Holland</i>	0 (1)	0 (1)	0 (0)	0 (0)
<i>VV Omgevingsdienst Zuid Holland-Zuid</i>	7 (52)	6 (49)	0 (0)	1 (3)
D. Subsidiebesluiten	14 (15)	6 (11)	7 (3)	1 (1)
E. WOB	7 (6 overig)	3 (3)	0 (2)	4 (1)
F. PS	2¹	1	1	0
Totaal	121 (240)	46 (132)	60 (67)	15 (42)

1. waarvan één rechtspositioneel

Aantallen adviezen (on)gegrond/niet-ontvankelijk

Toelichting

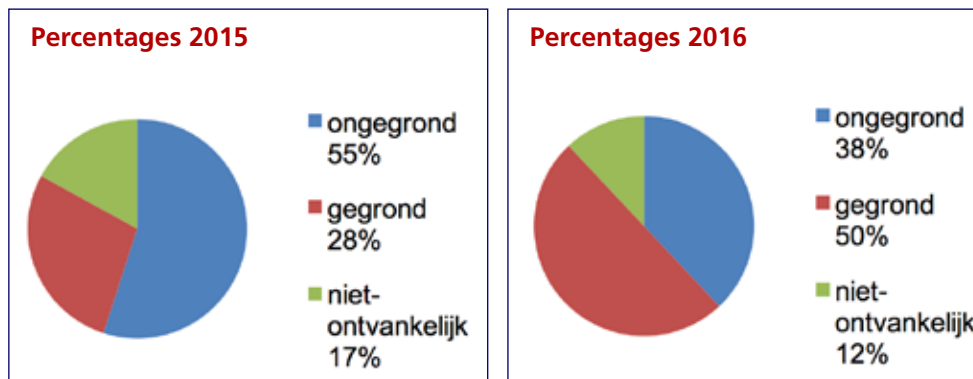
De commissie heeft in 2016 bij 38% (46) van de bezwaarschriften geadviseerd om deze ongegrond te verklaren. De commissie achtte 50% (60) van de bezwaarschriften gegrond en 12% (15) van de bezwaarschriften niet-ontvankelijk.

In 2015 waren deze percentages 55% (131) ongegrond, 28% (66) gegrond en 17% (42) niet-ontvankelijk. In 2016 heeft de commissie dus vaker dan in 2015 geadviseerd tot gegrondverklaring en minder vaak tot niet-ontvankelijk verklaring. De toename van het percentage gegrond-adviezen komt door de 26 Nbw-bezwaren en doordat de commissie in vrij veel Flora- en Faunawetzaken heeft geadviseerd het bezwaar gegrond te verklaren met name in verband met onvoldoende motivering. In bijna alle gevallen waarin de commissie het bezwaar gegrond achtte, heeft zij geadviseerd het besluit te herroepen. In een enkele zaak, waarin de commissie het bezwaar gegrond achtte, heeft zij geadviseerd het besluit in stand te laten met aanvulling van de motivering.

De redenen voor de adviseringen tot gegrondverklaring waren de volgende.

Categorie	
Subsidiebesluiten	In 2 zaken is niet op juiste wijze mogelijkheid voor verzuimherstel geboden, 1 zaak niet deugdelijk gemotiveerd, in 3 zaken kon de weigeringsgrond niet van toepassing zijn.
Handhaving	3 maal is de overtreding niet voldoende vastgesteld, of is geen overtreding gebleken. In 1 zaak is niet voldoende gemotiveerd en 1 maal is gegrond geadviseerd om andere inhoudelijke redenen.
Natuurbeschermingswet	26 maal gegrond omdat niet kon worden uitgesloten dat de kwaliteit van natuurlijke habitats kon verslechteren.
Flora en faunawet	In 7 zaken gegrond geadviseerd vanwege onvoldoende motivering waardoor in de meeste gevallen niet voldoende aannemelijk was dat er geen andere bevredigende maatregel ter voorkoming van schade was. In 5 zaken was ten onrechte ontheffing verleend om geweren voor zonsopgang te gebruiken.
Omgevingsvergunning en ontheffing verlening provinciale verordening	6 bezwaarmakers maakten bezwaar tegen de door GS verleende ontheffing voor het tijdelijk vastleggen van de beweegbare brugdekken, zie hieronder onder 'contraire besluiten'.
Rechtspositioneel	4 maal gegrond i.v.m. onvoldoende onderbouwing van het besluit en eenmaal om inhoudelijke reden.

Percentages adviezen (on)gegrond/niet-ontvankelijk

Toelichting

De adviezen tot gedeeltelijke gegrondverklaring zijn geteld als adviezen tot gegrondverklaring (dus als bedoeld in de rode schijf).

2.3. Contraire besluiten

Vanzelfsprekend hebben Gedeputeerde Staten op 1 januari 2017 nog niet in alle 133 gevallen, waarin de commissie in 2016 advies heeft uitgebracht, al een beslissing op bezwaar genomen. In 116 gevallen is dit wel gebeurd. In 10% van die 116 zaken (11 maal) hebben Gedeputeerde Staten het advies van de commissie niet gevolgd; van die 11 zaken waren er 5 respectievelijk 6 gelijksoortig. In 2015 hebben Gedeputeerde Staten in 3,5% van de zaken (8 van de 226) het advies van de commissie niet gevolgd.

Gedeputeerde Staten hebben het advies om het bezwaarschrift ongegrond respectievelijk niet-ontvankelijk te verklaren, in 2016 steeds gevolgd.

Ook het advies van de bezwarencommissie om het bezwaarschrift gegrond te verklaren en het bestreden besluit te herroepen of te wijzigen, is door Gedeputeerde Staten in de meeste gevallen (58 van de 69 “gegrond” adviezen) gevolgd. Zoals hiervoor gemeld zijn Gedeputeerde Staten in 11 zaken (5 respectievelijk 6 soortgelijke) van een “gegrond” advies afgeweken. Over die 2 soorten zaken geeft de commissie nu nadere, feitelijke informatie, zonder commentaar te leveren op de keuze van Gedeputeerde Staten om van het advies van de commissie af te wijken.

I. In vijf soortgelijke bezwaarzaken tegen ontheffingen op grond van de Flora- en faunawet (hierna: Ffw) inzake het bestrijden van ganzen had de bezwarencommissie zich op het standpunt gesteld dat ten onrechte aan de Faunabeheereenheid ontheffing was verleend van de verbodsbepaling in artikel 7, negende lid, onder a, van het Besluit beheer en schadebestrijding dieren (verder: Bbsd) om geweren een half uur voor zonsopgang te gebruiken. Dit besluit vond volgens de commissie geen steun in een wettelijk voorschrift en was daarmee in strijd met artikel 9, tweede lid, van de Vogelrichtlijn. Geadviseerd werd de bezwaren gegrond te verlenen en dit gedeelte van de ontheffing te schrappen.

Dit advies is door Gedeputeerde Staten niet gevolgd, omdat zij van mening waren dat van de verbodsbepaling in genoemd artikel van het Bbsd kan worden afgeweken via artikel 68, eerste lid, van de Ffw.

Tegen het besluit van GS is beroep ingesteld. De rechtbank heeft, in lijn met het advies van de bezwarencommissie, overwogen dat “de Vogelrichtlijn (Richtlijn 2009/147/EG) geen ruimte biedt om ontheffing te verlenen anders dan voor bij wettelijk voorschrift vastgelegde middelen of voorschriften omtrent tijd en plaats waarop deze middelen kunnen worden gebruikt. Op 1 januari 2017 is weliswaar de Verordening uitvoering Wet natuurbescherming in werking getreden, maar dat neemt niet weg dat er in de periode daarvoor geen wettelijk voorschrift was dat voorzag in het gebruik van het geweer tussen zonsopgang en zonsopgang. Gelet daarop was er tot 1 januari 2017 geen grondslag om ontheffing te verlenen voor het gebruik van het geweer gedurende een half uur voor zonsopgang. Het beroep is daarom in zoverre gegrond.”

II. In zes zaken was bezwaar gemaakt tegen één door GS verleende ontheffing voor het tijdelijk vastleggen van de beweegbare brugdekken van de brug in de Rijksweg A44 over de (Oude) Rijn te Leiden. Naar de mening van de bezwarencommissie hadden GS het financiële belang van Rijkswaterstaat bij het tijdelijk vastleggen van de brug (een belang dat niet door de Vaarwegenverordening wordt beschermd) op onvoldoende gronden zwaarder laten wegen dan de bruikbaarheid van de vaarweg (een belang dat wel door de Vaarwegenverordening wordt beschermd). Daarbij was volgens de commissie van belang dat het begrip “bruikbaarheid” op feitelijke bruikbaarheid ziet. Verder hadden GS hun stelling dat de brug slechts één keer per jaar kon worden geopend, niet onderbouwd met een technische of bouwkundige analyse en hadden zij geen alternatieve of minder vergaande maatregelen dan vastleggen onderzocht. Voorts achtte de commissie van belang dat de ontheffing weliswaar was verleend voor drie jaar, maar naar alle waarschijnlijkheid verlengd zou worden tot het moment waarop de vaste bruggen in het kader van de RijnlandRoute een feit zouden zijn. Door die verlenging zouden bezwaarden niet pas per 2022 definitief met dat vastleggen geconfronteerd worden, maar al zeven jaar eerder en moesten zij daarop al direct in 2015 anticiperen.

GS hebben het advies niet gevolgd. Zij overwogen dat zij bij het verlenen van een ontheffing aan een beperkt toetsingskader waren gebonden, zodat niet alle in bezwaar aangevoerde belangen meegewogen moesten en konden worden.

Inmiddels was ook het Tracébesluit RijnlandRoute 44, waarin was vastgelegd dat de bestaande brug een vaste brug wordt, onherroepelijk. Tevens benadrukten GS dat het voor de veiligheid voor weg- en vaarweggebruikers niet langer verantwoord was de brug te openen, ook niet eenmaal per jaar. Zij lieten het bestreden besluit in stand, maar herstelden wel een aantal gebreken en wijzigden een aantal ontheffingvoorschriften.

Tegen dit besluit hebben vijf personen beroep ingesteld. De rechtbank heeft hen op 6 december 2016, (ECLI:NL:RBDHA:2016:14854) in het ongelijk gesteld. Zij overwoog dat het beperkte toetsingskader van de Vaarwegenverordening aan GS geen ruimte biedt voor een belangenafweging van financiële of economische aard. Bij het begrip “bruikbaarheid” gaat het volgens de rechtbank om de bruik-

baarheid volgens het beleid (voor recreatievaart tot 5,4 meter), niet om het feitelijk bestaande gebruik. De rechtbank vond dat een voldoende lange overgangstermijn was gegund, omdat het besluit pas na het recreatieseizoen van 2015 in werking was getreden. Tenslotte achtte zij voldoende aannemelijk gemaakt dat de jaarlijkse openstelling van de brug is beëindigd omdat het gezien de technische staat van de brug niet langer verantwoord was deze te bewegen.

2.4 Rechtspositionele bezwaarschriften

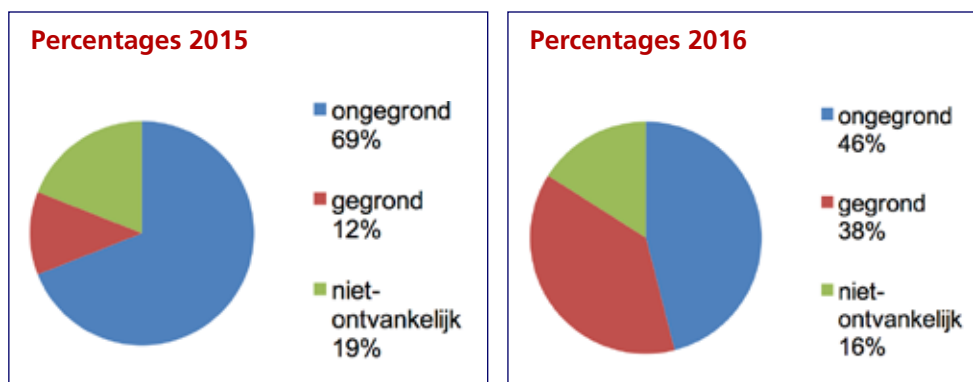
Hiervoor zijn de cijfers en percentages weergegeven van alle bezwaarschriften (inclusief de rechtspositionele zaken) die door de commissie zijn behandeld. Omdat de commissie een aparte rechtspositionele kamer heeft, worden de cijfers ten aanzien van de rechtspositionele bezwaarschriften ook apart weergegeven, op verzoek van het Georganiseerd Overleg (GO). In 2016 hadden 13 van de in totaal 121 uitgebrachte adviezen betrekking op rechtspositionele bezwaarschriften. In 2015 zijn 55 rechtspositionele bezwaarschriften afgehandeld (het totale aantal uitgebrachte adviezen was 240).

In 2016 zijn 5 rechtspositionele bezwaarschriften (28%) ingetrokken, onder meer dankzij informele gesprekken. In 2015 was dat 25%, 50% in 2014 en 64% in 2013. In 2016 is in 1 zaak een nieuw besluit genomen en 1 keer is geregistreerd dat de intrekking is gevolgd na informeel overleg. Ten aanzien van de overige 3 intrekkingen is de reden niet bekend. De commissie constateert dat rechtspositionele bezwaren in 2016 en in 2015 minder vaak dan in 2014 en 2013 informeel zijn opgelost.

Over 13 van de 18 rechtspositionele bezwaarschriften is in 2016 advies uitgebracht. In 46% (6) van de gevallen was het advies “ongegrond”. In 38% (5) “gegrond” en 16% (2) “niet-ontvankelijk”. In 2015 is over 55 bezwaarschriften advies uitgebracht. In 69% (22) van de gevallen was het advies toen “ongegrond”, in 12% (4) “gegrond” en 19% (6) “niet-ontvankelijk”.

Net als in 2015 hebben Gedeputeerde Staten in 2016 in alle rechtspositionele zaken het advies overgenomen. Vergeleken met 2015 is het aantal adviezen tot gegrondverklaring sterk toegenomen: van 12% naar 38%. Daarbij is geadviseerd om het besluit te herroepen, in vier gevallen wegens onvoldoende onderbouwing van het besluit, in één geval eenmaal om inhoudelijke redenen.

Percentages adviezen rechtspositionele kamer (on)gegrond/niet-ontvankelijk

2.5 Termijnen

De Algemene wet bestuursrecht stelt ten aanzien van de procedure van behandeling van bezwaarschriften een aantal termijnen, maar niet ten aanzien van de termijn van advisering door de commissie. De commissie heeft zichzelf een adviestermin opgelegd van twaalf weken na het einde van de bezwaartermin.

In 2016 is in 78% (92) van de gevallen advies uitgebracht binnen de zelf opgelegde termijn van twaalf weken en in 22% (29) van de gevallen buiten de twaalf weken termijn. Dit is inclusief 26 Nbw-bezwaren, waarin het door externe omstandigheden niet mogelijk was om aan de adviestermin te voldoen, zie paragraaf 2.1 Aantallen. Zonder deze zaken is het percentage adviezen binnen twaalf weken 97%.

Dat is een forse stijging van het aantal tijdig uitgebrachte adviezen ten opzichte van 2015. Toen was het percentage adviezen binnen de termijn 80% (191) en daarbuiten 20% (49).

De gemiddelde adviestermijn bedroeg in 2016 twaalf weken en zonder de Nbw-bezwaren acht weken.

In 2015 was het gemiddelde elf weken.

Overschrijding van de 12 weken termijn heeft in 2016 plaatsgevonden in gevallen waarin de commissie meer tijd of gegevens van Gedeputeerde Staten nodig had om een gedegen advies uit te brengen en bezwaarde niet bereid was met opschorten van de beslistermijn in te stemmen dan wel omdat was nagelaten bezwaarde te vragen of hij daartoe bereid was.

3. Leeraspecten

3.1 Inleiding

Vanuit haar positie heeft de commissie zicht op mogelijke knelpunten bij (de uitvoering en toepassing van) regelgeving en beleid en de organisatie van de bezwaarbehandeling. Naast haar kerntaak – het formuleren van adviezen naar aanleiding van bezwaren – heeft de commissie daarom de mogelijkheid om opvallende zaken onder de aandacht te brengen en aanbevelingen te doen richting de provinciale bestuursorganen ter verbetering van de uitvoering en het beleid van de provincie en de bezwaarbehandeling in het bijzonder. Het kan daarbij gaan om bijzonderheden die zich voordoen in incidentele gevallen, maar ook om opvallende trends die waarneembaar zijn.

Daarnaast kijkt de commissie ook kritisch naar haar eigen adviezen naar aanleiding van rechterlijke uitspraken; zie de bijlagen 'Introductie analyse rechterlijke uitspraken 2016' en 'Analyse finale rechterlijke uitspraken 2016'.

Naar aanleiding van het jaarverslag heeft de voorzitter jaarlijks overleg met de verantwoordelijke gedeputeerde over de werkzaamheden van de commissie en haar conclusies en aanbevelingen. Voorts is de voorzitter op verzoek van de Statencommissie Bestuur en Middelen in haar vergadering van 30 november 2016 verschenen om het jaarverslag over 2015 toe te lichten en vragen van de commissie over dat verslag te beantwoorden.

3.2 Reactie van GS op de aanbevelingen uit 2015

In het jaarverslag over 2015 had de commissie de volgende aanbevelingen gedaan:

1. Het komt voor dat, om voor de bezwarencommissie onbekende redenen, pas op de hoorzitting een andere motivering wordt gegeven of dat dan pas wordt gereageerd op gronden uit het bezwaarschrift. Dit is zeer onwenselijk omdat de commissie hierdoor wordt belemmerd in haar taak grondig onderzoek te doen

naar alle feiten en omstandigheden. Daarnaast is het voor de andere partijen moeilijk om te reageren op de pas op de hoorzitting gegeven motivering. Het is dan ook van groot belang dat Gedeputeerde Staten in hun verweerschrift grondig ingaan op alle bezwaren en, als zij inmiddels anders tegen de zaak aankijken, dat al in verweerschrift melden. De commissie vraagt hier bijzondere aandacht voor.

2. Het is een aantal maal gebeurd dat Gedeputeerde Staten pas na het advies nader onderzoek doen of het besluit met andere argumenten of andere feiten motiveren en dan contrair gaan. Het is van belang dit zoveel mogelijk te vermijden. Gedeputeerde Staten dienen de commissie zoveel informatie te verschaffen, dat zij ten volle in staat is in haar adviezen aan te geven óf en hoe aan een gebrekkig gemotiveerd of niet goed afgewogen besluit alsnog een toereikende motivering en een volledige belangenafweging ten grondslag kunnen worden gelegd.
3. Na het indienen van het verweerschrift komen er soms nog nieuwe stukken boven tafel. Ook kunnen er nieuwe ontwikkelingen zijn. Om te voorkomen dat de zaak moet worden aangehouden na de hoorzitting en de afdoening van een bezwaarschrift langer op zich laat wachten dan nodig is, dringt de commissie er op aan om op die nieuwe stukken en nieuwe ontwikkelingen vóór de zitting schriftelijk te reageren of, als dat niet mogelijk is, grondig ter zitting. Als de commissie het voor een goed advies nodig acht dat er nog nader onderzoek wordt gedaan dan zal zij de zaak aanhouden zodat de resultaten van het onderzoek in de advisering kunnen worden betrokken.

Daarop hebben Gedeputeerde Staten ten behoeve van de behandeling in de Statencommissie op 30 november 2016 als volgt gereageerd:

“De aanbevelingen 1 en 3 lijken verband te houden met de wijze waarop de bezwaarbehandeling bij de bezwarencommissie wordt voorbereid. Wanneer de organisatie geconfronteerd wordt met een bezwaarschrift, moet uiteraard op een goede manier toegewerkt worden naar de verschillende stappen die een bezwaarschrift dient te doorlopen. In dat kader is het tijdig voorafgaand aan de zitting

aanleveren van een volledig dossier, inclusief verweerschrift, voor alle betrokkenen van groot belang. Dit stelt partijen immers optimaal in staat om de zitting van de bezwarencommissie goed voor te bereiden en voorkomt processuele overrompeling van partijen ter zitting. Het belang van de door de commissie in de aanbevelingen 1 en 3 genoemde aandachtspunten wordt door het college dan ook onderschreven.

Verder kan worden geconstateerd dat aanbeveling 3 in de lijn ligt van een aandachtspunt dat reeds in het jaarverslag van de bezwarencommissie over 2014 is opgemerkt. De commissie heeft er toen op gewezen dat het van belang is dat de door verweerder aangeleverde stukken compleet zijn. In reactie daarop is door het college aangegeven dat een instructie voor bezwaarbehandeling zou worden opgesteld waarin onder andere concreet zou worden aangegeven wat ten aanzien van de samenstelling van het in te dienen dossier wordt verwacht. Aangenomen mag worden dat deze instructie ook het ontstaan van de door de commissie in aanbeveling 3 bedoelde situaties voor een belangrijk deel voorkomen zou kunnen hebben.

De instructie voor bezwaarbehandeling is in het najaar van 2015 tot stand gekomen en is inmiddels door het secretariaat van de bezwaarcommissie over de vakafdelingen verspreid. En ook bij de uitnodigingen tot het voeren van verweer wordt naar dit stuk verwezen. Doordat de instructie eerst tegen het eind van 2015 beschikbaar is gekomen, heeft deze voor de zaken die in 2015 behandeld zijn nog nauwelijks effect kunnen hebben. Dit geldt zodoende ook voor de zaken waarop de bezwaarcommissie in haar aanbevelingen nu het oog heeft.

De effecten van de instructie voor de bezwaarbehandeling zullen naar verwachting met ingang van 2016 merkbaar zijn en zullen mede tegemoet komen aan de aanbevelingen 1 en 3. Om de effecten ook voor deze aandachtspunten te maximaliseren wordt de instructie nogmaals tegen het licht gehouden om te bezien of deze op dat punt nog specifieke aanvulling behoeft. Daarnaast wordt een ander betrokken in het interne Juridisch Opleidingsplan voor het provinciale personeel, waarvan de herijking voor medio 2016 op het programma staat.

Voor zover aanbeveling 2 ziet op onderzoeken, argumenten of feiten die reeds voorafgaand aan, of uiterlijk ten tijde van de commissiebehandeling bekend of voorzienbaar waren, deelt het college het standpunt van de bezwarencommissie dat deze tijdig aan de bezwaarschriftencommissie kenbaar gemaakt zouden moeten worden. Ook hiervoor wordt in de eerder genoemde instructie voor de bezwaarbehandeling nadrukkelijk aandacht gevraagd. Het college acht het echter ook mogelijk dat nader onderzoek juist door het verloop van de commissiebehandeling wordt ingegeven, of dat nieuwe feiten of argumenten juist als gevolg van de commissiebehandeling op een later tijdstip naar voren komen.”

De commissie is in 2016 nog nauwelijks geconfronteerd met de problemen die de aanleiding vormden voor haar aanbevelingen in het jaarverslag over 2015. De commissie acht dit een zeer positieve ontwikkeling.

3.3 Aanbeveling

Naar aanleiding van de behandeling van bezwaarschriften in het verslagjaar 2016, komt de commissie met één volgende aanbeveling.

Concrete motivering besluiten

Het advies van de commissie het in bezwaar bestreden besluit te herroepen, is in een aantal gevallen het gevolg van de omstandigheid dat GS onvoldoende concreet naar de voorliggende zaak hebben gekeken en dat besluit ook onvoldoende concreet hebben gemotiveerd. Uit de leeraspecten bij de zaken 2 en 3 uit de bijlage ‘Analyse finale rechterlijke uitspraken 2016’ komt dit ook naar voren.

De bezwarencommissie beveelt daarom aan in elke zaak zowel bij de besluitvorming als in de motivering steeds mede aan de *bijzonderheden* van dat *concrete* geval zorgvuldig aandacht te schenken.

Bijlagen

Introductie analyse rechterlijke uitspraken 2016

In 2016 zijn 38 rechterlijke uitspraken gedaan, die betrekking hebben op besluiten van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (hierna: GS) en waarbij de bezwarencommissie in het voortraject betrokken is geweest. Dit is iets meer dan het aantal rechterlijke uitspraken dat in 2015 (29) in het jaarverslag is opgenomen. Waarschijnlijk is dit het gevolg van het sinds 2016 ingevoerde centrale registratiesysteem bij cluster Juridisch beleid, waardoor uitspraken beter te traceren zijn.

Verder is het opvallend dat het aantal besluiten dat na de bezwaarprocedure (vooralsnog) ongeschonden de rechterlijke toets heeft doorstaan hoog is, te weten 78% is (38).

Het betreft

- 8 rechtspositie uitspraken van de rechtbank
- 1 rechtspositie uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB)
- 17 “overige” uitspraken van de rechtbank
- 12 “overige” uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (RVS)

Wat opvalt, is dat in 11 van de 12 RVS-uitspraken het besluit op bezwaar geheel in stand is gelaten. In één geval is het hoger beroep wel gegrond verklaard, maar dat betrof slechts een geringe aanpassing van een ontheffingvoorschrift op voorstel van GS zelf.

Verder is opmerkelijk is dat er maar één uitspraak is gedaan door de CRvB. Dat besluit op bezwaar is in stand gebleven, ondanks dat het besluit gebrekkig was, omdat er een verkeerd mandaatnummer was gebruikt. Dit gebrek werd onder toepassing van artikel 6:22 van de Awb gepasseerd.

De rechtbank heeft van de 17 “overige” zaken er 6 gegrond verklaard. Drie van die beroepen betroffen identieke subsidiekwesties, die alle drie tot vernietiging van het besluit op bezwaar leidden. En één van de 3 andere zaken was het gevolg van een pas in beroep door eiser ingediend nieuw akoestisch onderzoek, dat aanleiding gaf voor vernietiging. Ten tijde van de advisering door de bezwarencommissie en het besluit van GS kon met dat nieuwe onderzoek uiteraard geen rekening worden gehouden.

In de 8 rechtspositiezaken heeft de rechtbank slechts in één geval het beroep gegrond verklaard.

Enkele uitspraken waarin het besluit van GS niet of niet geheel de toets der kritiek heeft doorstaan, leveren in beperkte mate leeraspecten op. Die uitspraken worden hierna nader besproken, voor zover het gaat om finale uitspraken. Daarmee worden bedoeld uitspraken van de RVS, de CRvB en die rechtbankuitspraken waartegen geen hoger beroep is ingesteld. Na elke uitspraak is steeds een leeraspect opgenomen.

In één geval betreft het een leeraspect voor zowel de bezwarencommissie als voor GS. In vijf (waarvan drie soortelijke) gevallen heeft de bezwarencommissie anders geadviseerd dan GS hadden besloten en heeft de rechtbank de lijn van de commissie gevolgd.

Voor zover de uitspraken zijn gepubliceerd, is verwezen naar ECLI-nummers. Voor het overige zijn de SGR nummers vermeld, die in geanonimiseerde vorm kunnen worden ingezien bij het bezwarenssecretariaat.

Analyse finale rechterlijke uitspraken 2016

1. Drie Scheepvaartbedrijven SGR 15/1334, 15/1336, 15/1337 Rechtbank 28-01-2016

GS hebben drie soortgelijke subsidieverzoeken voor de inbouw van SCT-katalysatoren afgewezen. Omdat de zaken soortgelijk zijn, is hieronder een van de drie uitgelicht.

De bezwarencommissie heeft geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren en het primaire besluit te herroepen op de grond dat het besluit in strijd is met het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel. Onvoldoende is gemotiveerd dat sprake is van een situatie waarbij de activiteiten niet of niet geheel zullen plaatsvinden en/of dat de aanvrager niet zal voldoen aan de verplichtingen die aan de subsidie zijn verbonden (artikel 4:35, eerste lid, onder a en b van de Awb), zodat het bezwaar niet ongegrond kan worden verklaard. Daarbij is door de commissie gewezen op de zware motiveringsplicht, die volgt uit het voornoemde artikel. GS hebben met verbetering van de motivering het bestreden besluit gehandhaafd en de bezwaren ongegrond verklaard. Er zouden gegronde redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker de subsidiabele activiteiten niet zal uitvoeren danwel de daaraan verbonden verplichting de maatregel in gebruik te stellen en te houden gedurende vijf jaar niet zal naleven.

De rechtbank heeft het beroep van eiseres gegrond verklaard. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt op basis van de beschikbare financiële gegevens dat er ten aanzien van de door eiseres zelf uit te voeren investering weliswaar sprake is van een risico, maar gelet op de omvang van het te investeren bedrag kan niet gezegd worden dat het in hoge mate waarschijnlijk is dat eiseres deze investering niet zal doen, dan wel dat zij de katalysator zal uitzetten teneinde kosten te besparen. GS hebben op basis van de door eiseres verstrekte financiële gegevens onvoldoende aangetoond dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat door de financiële problemen van de onderneming de activiteiten en de daaraan verbonden ver-

plichtingen niet zullen worden uitgevoerd. Het besluit is volgens de rechtbank onduidelijk gemotiveerd en wordt daarom vernietigd.

Leeraspect (GS):

Financiële problemen zijn niet snel voldoende om een subsidie van het onderhavige type te weigeren.

2. Faunabescherming - SGR 15/9182 Rechtbank 10-10-2016

De Faunabescherming heeft bezwaar gemaakt tegen een verleende ontheffing (artikel 68, eerste lid, onder d, van de Flora- en faunawet) voor het bestrijden van vossen tussen zonsondergang en zonsopgang met gebruikmaking van een geweer, eventueel voorzien van een kunstmatige lichtbron, in een bejaagbaar veld in Zwammerdam (gedurende het gehele jaar). In de bezwaarprocedure heeft de bezwarencommissie overwogen dat GS ter motivering van hun besluit niet hebben kunnen volstaan door te verwijzen naar de afweging die de Minister heeft gemaakt tot het plaatsen van de vos op de landelijke vrijstellingslijst, omdat die plaatsing betrekking had op de bejaging overdag, terwijl het hier juist gaat om bejaging in de nacht. GS hebben de bezwaren onder aanvulling van de motivering wat betreft de noodzaak van bejaging 's nachts, ongegrond verklaard.

De rechtbank heeft naar aanleiding van het door de Faunabescherming ingestelde beroep overwogen dat voldoende aannemelijk is gemaakt dat vossenbestrijding het meest effectief is in de nachtperiode en dat gebruik van een geweer en kunstmatige lichtbron daarbij vereist is, omdat de vos zich overdag niet in de polders ophoudt, maar in het nabijgelegen natuurgebied. Het betoog dat de geldigheidsduur van de ontheffing gedurende het hele jaar te lang is, slaagt. Afschot van de vos buiten de winter en het voorjaar leidt niet tot vermindering van het aantal vossen. Het beroep is in zoverre gegrond. De ontheffing wordt conform inmiddels het huidige beleid van GS beperkt tot de periode van 1 januari tot 1 juli.

Leeraspect (commissie + GS):

Ook al is in voldoende mate aangetoond dat ontheffing het belang van het voorkomen van schade aan fauna dient, dient apart te worden onderzocht of een ontheffing op grond van de Ffw wel voor het gehele jaar nodig is.

3. Faunabescherming - SGR 16/558 Rechtbank 10-10-2016

De Faunabescherming heeft bezwaar gemaakt tegen een verleende ontheffing (artikel 68, eerste lid, onder d, van de Flora- en faunawet) voor het bestrijden van vossen tussen zonsondergang en zonsopgang met gebruikmaking van een geweer, eventueel voorzien van een kunstmatige lichtbron, in een bejaagbaar veld in Lisse en Hillegom (in de periode van 1 november tot en met 31 maart).

N.B. Doordat de vos op de landelijke vrijstellingslijst staat, is het toegestaan zonder vergunning vossen te doden met de toegestane middelen, maar voor het gebruik van een geweer na zonsondergang en voor zonsopkomst met eventueel gebruik van kunstlicht is ontheffing vereist.

De bezwarencommissie was van oordeel dat de noodzaak voor aanvullende maatregelen voor het bestrijden van de vos onvoldoende is aangetoond door GS. In de beslissing op bezwaar hebben GS verwezen naar het advies van het Faunafonds, waarin is onderstreept dat het bestrijden van vossen tussen zonsondergang en zonsondergang vanwege de rustplaatsen van de vossen buiten de polder onmogelijk is en nachtbestrijding het meest effectief is, omdat de vos een nachtactief zoogdier is. Met aanvulling van de motivering zijn GS afgeweken van het advies, hebben de bezwaren ongegrond verklaard en hun bestreden besluit in stand gelaten.

De rechtbank heeft het beroep van de Faunabescherming gegrond verklaard en het besluit wegens strijd met artikel 68 van de Ffw vernietigd. De noodzaak tot het verlenen van een additionele ontheffing is onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd. In het advies van het Faunafonds, waarop GS hun besluit hebben

gebaseerd, is slechts in algemene bewoordingen gesteld dat de vos schade aanricht aan weidevogels, dat vossenbestrijding het meest effectief is in de nachtperiode en dat gebruik van een geweer en kunstmatige lichtbron daarbij vereist is. De rechtbank wees er op dat het advies van het Faunafonds niet is ingegaan op de vraag waarom specifiek voor het betrokken jachtveld de verlening van een additionele ontheffing nodig was.

Leeraspect (GS):

Van belang is om de noodzaak van een additionele Ffw-ontheffing bovenop de reeds geldende vrijstelling heel concreet aan te tonen.

4. Personeelslid - SGR 15/4833 Rechtbank 11-04-2016

GS hebben een tussentijdse beoordeling over de periode 1 januari 2014 tot 21 mei 2014 vastgesteld over een personeelslid.

Tegen dat besluit heeft het personeelslid bezwaar gemaakt. Een van de bezwaargronden was dat onvoldoende gelegenheid was geboden tot het indienen van bedenkingen. GS hebben met overneming van het advies van de bezwarencommissie de bezwaren ongegrond verklaard. De bezwarencommissie was met GS van oordeel dat bezwaarde voldoende in de gelegenheid is gesteld haar bedenkingen kenbaar te maken.

De rechtbank ziet dit anders. Bezwaarde had een ruimere termijn moeten krijgen voor het indienen van een inhoudelijke zienswijze. Uit artikel 4, negende lid van de Regeling jaargesprekken 2005 blijkt dat de ambtenaar binnen een termijn van twee weken geschilpunten kan indienen. Niet blijkt dat GS eerder hebben verzocht de zienswijze binnen een bepaalde termijn in te dienen en blijkbaar hebben GS aanleiding gezien om in verband met de medische situatie van eiseres de zienswijze af te wachten. De vervolgens met het e-mailbericht van GS verleende termijn van (5 dagen) is mede vanwege een daarin gelegen weekend, te kort

voor een redelijke termijn voor het indienen van de zienswijze; eiseres had ook niet daarvoor al inhoudelijke standpunten ingebracht. Het kunnen inbrengen van een zienswijze is van essentieel belang voor de vaststelling van een beoordeling (CRVB 23 februari 2006, ECLI:NL:CRVB:2006:AV3351). De rechtbank verklaarde het beroep gegrond en herriep de bestreden personeelsbeoordeling.

Leeraspect (commissie+GS):

Bij de vaststelling van een personeelsbeoordeling is het van belang dat een gelet op de omstandigheden redelijke en reële termijn wordt geboden alvorens het besluit wordt genomen.

5. Bewoner bij verkeersrotonde - SGR 15/1916 - Rechtbank 05-01-2016

Een bewoner heeft beroep ingesteld tegen een verkeersbesluit tot vervanging van een enkel-strooksrotonde door een verkeerslichtengeregelde kruising. De bezwarencommissie en GS hadden het bezwaar ongegrond verklaard. De bewoner stelde dat de wijziging van de verkeerssituatie tot geluidsoverlast leidde. De rechtbank oordeelde dat het besluit onvoldoende gemotiveerd was, omdat in beroep bleek dat de meting van GS van de geluidshinder niet deugdelijk was. Uit het akoestisch onderzoek dat eiser in beroep heeft overgelegd bleek dat de geluidsbelasting met meer dan 2db omhoog gaat, waardoor er sprake is van een reconstructie in de zin van de Wet geluidshinder. Daardoor werd het besluit volgens de rechtbank niet gedragen door de daaraan ten grondslag liggende motivering. De rechtbank vernietigde het besluit en droeg GS op in het nieuw te nemen besluit rekening te houden met de geluidsnormen en de te nemen maatregelen tegen geluidsoverlast.

Leeraspect (commissie+GS):

Het leeraspect is beperkt, omdat eiser pas in beroep met een eigen akoestisch onderzoek was gekomen, waarmee in bezwaar nog geen rekening kon worden gehouden.

6. Bewoner bij kruispunt – ECLI:NL:RVS:2016:2807 - RVS 26-10-2016

Een bewoner bij een kruispunt heeft na beroep bij de rechtbank hoger beroep ingesteld bij de RVS, omdat hij het er niet mee eens was dat iemand ontheffing op grond van de Wegenverordening was verleend voor het hebben van een erfafrastering. GS hadden de bezwaren ongegrond verklaard in navolging van het advies van de bezwarencommissie.

De rechtbank oordeelde op 26 januari 2016 dat de ontheffing terecht was verleend, maar achtte een voorschrift over de maximale hoogte van de erfafscheiding onduidelijk. Daarom verklaarde zij het beroep gegrond en paste zij het voorschrift overeenkomstig een voorstel van GS aan.

Daarna is door de bewoner, die het beroep had ingesteld, hoger beroep ingesteld. De RVS overwoog dat de rechtbank terecht had geoordeeld dat geen grond aanwezig was om de ontheffing te weigeren. Alleen kon de wijze waarop de rechtbank het voorschrift over de maximale hoogte van de erfafrastering had aangepast, nog steeds tot onduidelijkheid leiden. Om die laatste reden heeft de RVS het hoger beroep gegrond verklaard en het voorschrift overeenkomstig een nieuw voorstel van GS verder aangescherpt.

Leeraspect (commissie+GS)

Het is noodzakelijk om het aan een ontheffing verbonden voorschrift helder en duidelijk te formuleren, opdat geen enkel misverstand kan ontstaan.

Colofon

Dit is een uitgave van de provincie Zuid-Holland

Mei 2017

Provincie Zuid-Holland

Postbus 90602

2509 LP Den Haag

www.zuid-holland.nl

Samenstelling en redactie

Bezwarencommissie en Marieke Nieland-Stegers,

provincie Zuid-Holland

Ontwerp, fotografie en productiebegeleiding

Bureau Mediadiensten, provincie Zuid-Holland

